

Fischer & Fischer SN 570

exkluzivní distributor
www.ibd-czech.cz
www.ibd-slovakia.sk

recenze od Daniela Březiny
pro e-magazin Hi-Fi Voice

Byla to touha po absolutně inertních ozvučnicích, která Thomase Fischera vedla po mnohých experimentech k soustředění se na materiál neobvyklý a náročný na opracování, byť ve finální aplikaci téměř dokonale netečný - břidlici; tedy zhruba 500 000 000 let starou horninu černošedé barvy, příhodně usazenou v "plátech", vrstvách, které stačí citlivě zpracovat a svou hustotou, tuhostí a právě vrstvami v podstatě perfektně pohlcuje rezonance.

Německá značka Fischer & Fischer má široký výrobní rejstřík, produkuje modely od kompaktních regálových SN 70, přes klasicky rozměrné, ale skladné sloupky typu SN 170 až po obrovské čtyřdílné sloupy jako jsou SN 1000.1 AMT s hmotností atakující tři stovky kilogramů.

Model SN 570 se blíží spíše těm stále ještě skladným, byť ve firemní hierarchii mu patří velmi čestná třetí příčka shora a vlastně jde o nejvyšší model s jednou ozvučnicí. Přestože v reálném prostoru jsou SN 570 velké, nepůsobí nepřiměřeně - na mohutných podstavcích stojí skříň tradičních pravouhlých tvarů, strukturu břidlice odhalují sražené hrany.

Ozvučnice mají rozměr 129,5 x 34,5 x 45,5 cm (v x š x h), hodně nadstandardní je ale hlavně hmotnost - jeden kus váží už hodně patrných 129 kg a to zejména díky tloušťce stěn 2 cm.

Na čelní stěně je vidět trojice reproduktorů v D'Appolito rozložení, jsou vsazeny do kovového panelu, který není jen estetickým, ale i zpevňujícím prvkem. Středotónové měniče mezi sebou svírají páskový tweeter, pod tímto blokem reproduktorů je mohutný bassreflexový otvor. Na každé straně je za průzvučnou látkou skrytý ještě basový reproduktor.

Při pohledu zezadu v ose každého středotónového reproduktoru uvidíte další otvor, zatlučený měkkou pěnou. U paty ozvučnice je pak vysoký kovový panel s dvěma páry mohutných 63A reproterminálů s rhodiovými kontakty, na jehož druhé straně najdeme výhybku. Ta má impedanční a fázové korekce a je 1. a 2. řádu.

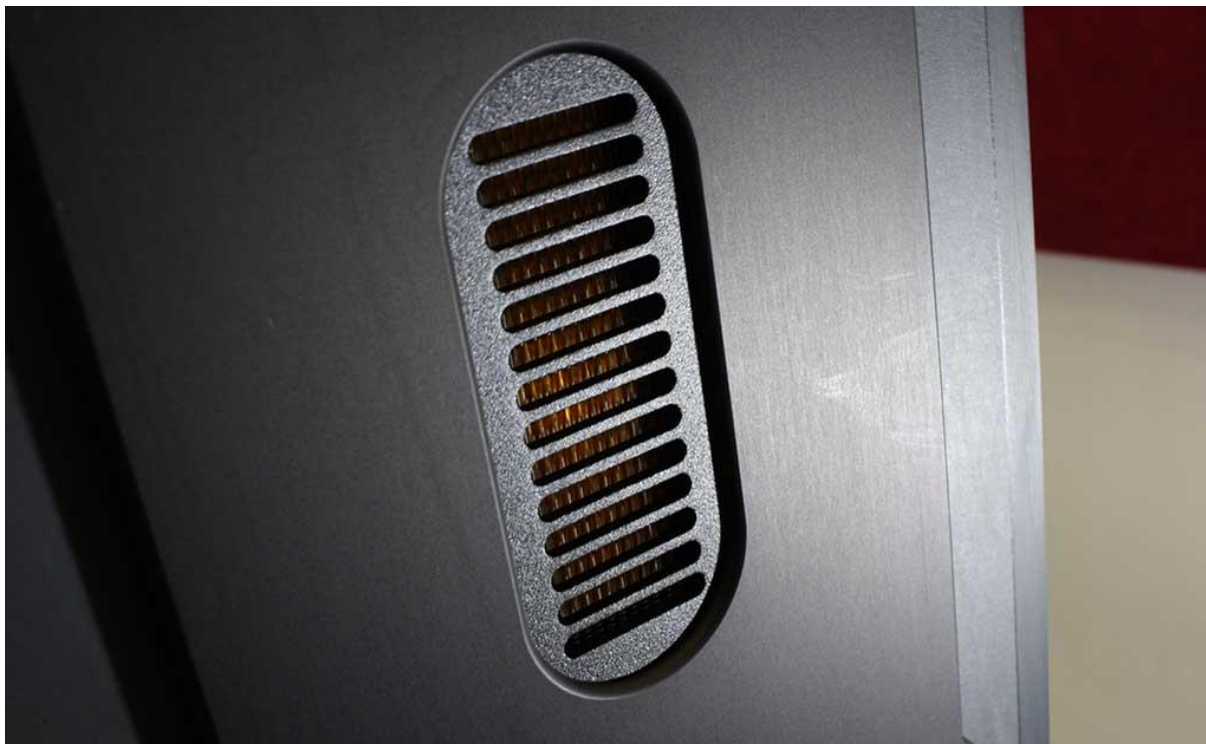
O nejnižší frekvence se stará dvojice reproduktorů Fischer & Fischer, konická membrána z blíže nespecifikovaného materiálu má průměr 22 cm a závěs z papírové pěny. Střednímu pásmu se věnují dva reproduktory, opět pochází přímo od Fischer & Fischer. Membrány jsou z karbonizovaného papíru, fázový nástavec je hliníkový a závěs opět z papírové pěny. Nejvyšší tóny vyzařuje vysoký Air Motion Transformer neboli skládaný pásek, tento pochází v základu od Mundorf a je upravován dle specifikací značky.

Reposoustavy mají odávanou frekvenční odezvu 28 - 27 000 Hz v toleranci +/- 3 dB, citlivost nadstandardních 90 dB / W / m a impedance má být 4 ohm.

Fischer & Fischer SN 570 jsme měli možnost posлуchat v hotelu Don Giovanni (kde se koná Audio Video Show Praha), v jednom z velkých sálů a to na sestavě Teac Esoteric - na SACD K-07X, předzesilovači C-03Xs a koncovém stereo stupni S-03. Napájeno i propojeno bylo kabeláží Pangea.

Tóny kontrbasu Charlieho Hadena v "No lonely nights" ("American Dream" | 2002 | Universal Music | 064 096-2) byly excelentně přesné, "mrtvá" ozvučnice s dobrými měniči evidentně funguje a SN 570 umí předat i mohutnost nástroje. Občas byla jasně slyšet dokonce i takové to dřevito-kovové zadrnčení, podtrhující autenticitu zvuku. Objemově je kontrbasu o kousek víc, ale je pod precizní kontrolou, definice je už excelentní a SN 570 patří k nejpevněji a nejautoritativněji hrajícím reposoustavám své kategorie. Až studiově precizní definice ale neznamená suchost nebo malý

objem, naopak čekejte hutnost a obří porci energie. Kontrabas byl každopádně podaný pěkně, dospěle a s citelnou váhou a nadhledem.

I vokál Kurta Ellinga v "Undun" ("Nightmoves" | 2007 | Concord Jazz | 08888072302631) byl hodně, hodně autentický a až syrově přímý, konkrétní, výjimečně živý, snad až koncertní. I zde bylo cítit až maličko nadživotní proporce (což jen koresponduje s onou koncertností), se zavřenýma očima už máte pocit, že stojíte někde pod pódiem. Že mají SN 570 schopnost výtečně hlas prokreslit a že je famózně pevný a konkrétní, to asi ani netřeba říkat.

Nemusíte se bát, že by páskový tweeter měl nějaké nepříjemné charakteristiky, naopak je stejně živý a pocitově dobře sladěný se zbylými pásmy. Kovové perkuse v "In a sentimental mood" Sonnyho Rollinse ("with Modern Jazz Quartet | 1988 | Prestige | 0002521811126) byly báječně rychlé a precizní, byť možná o maličké dýchnutí přeci jen energičtější a jasnější, než středy. Vibrafon třeba však byl pěkně objemný a kulatý, klidný a hladký jako sklo, beze stop agresivity nebo říznosti, činily pak měly báječně kovový charakter a hlavně super rychlý a čistý zvuk, dovolující perfektně oddělit jednotlivé údery.

Dynamicky jsou pak Fischer & Fischer SN 570 imponující - Dvořákovu "Novosvětskou" v podání České filharmonie s Václavem Neumannem (1994 | Denon | CO-78828) jsem si užili pěkně naplno a to jak proporcemi, tak dramatem a energií, neochvějná pevnost (chce se říct doslova skálopevnost) zvuku SN 570 unese libovolné hlasitosti a byť potřebujete hodně dobrou elektroniku, aby se dostala ven, když už se reprosoustavy odvážou, stojí to za to a tak obrovský důraz a autoritu jen tak nepotkáte. Je to opět možná trochu přímé, ale odspodu mají razanci jako bourací kladivo...

Pevnost a přímá čistota s velmi dobrou transparentností zajišťují také moc pěkné rozlišení, v "Bang Bang Bang" Tracy Chapman ("Collection" | 2001 | Elektra | 7559-62700-2) byla velice snadná orientace a reprosoustavy mají reprodukci pevně v ruce, tak nějak opět až studiově nenačančaně a nepřikrášleně, přímo prezentují i jemné nuance, takže slyšíte každou jednotlivost a opět to působí jako "live" událost, kdy muzikanti hrají mezi reprosoustavami. Není to vysloveně analytický způsob reprodukce, ale informativní je velmi.

I podání prostoru funguje, nemusíte se děsit nějaké výrazné směrovosti páskových výškáčů (jakkoliv klasická kopulka je pořád méně citlivá na poslechové úhly) - v "Don't say a word" od Phantom Limb ("Phantom Limb" | 2009 | Naim Audio | naimcd120) byla scéna široká a hlavně měla už i hloubku, nástroje tak byly zasazené do prostoru nejen v pravolevém, ale i předozadním směru, scéna je pevná, až tvrdě usazená a s velmi přesnou lokalizací. Nečekejte žádné nadýchané vzdušné podání, je to spíše zemitě a jasné.

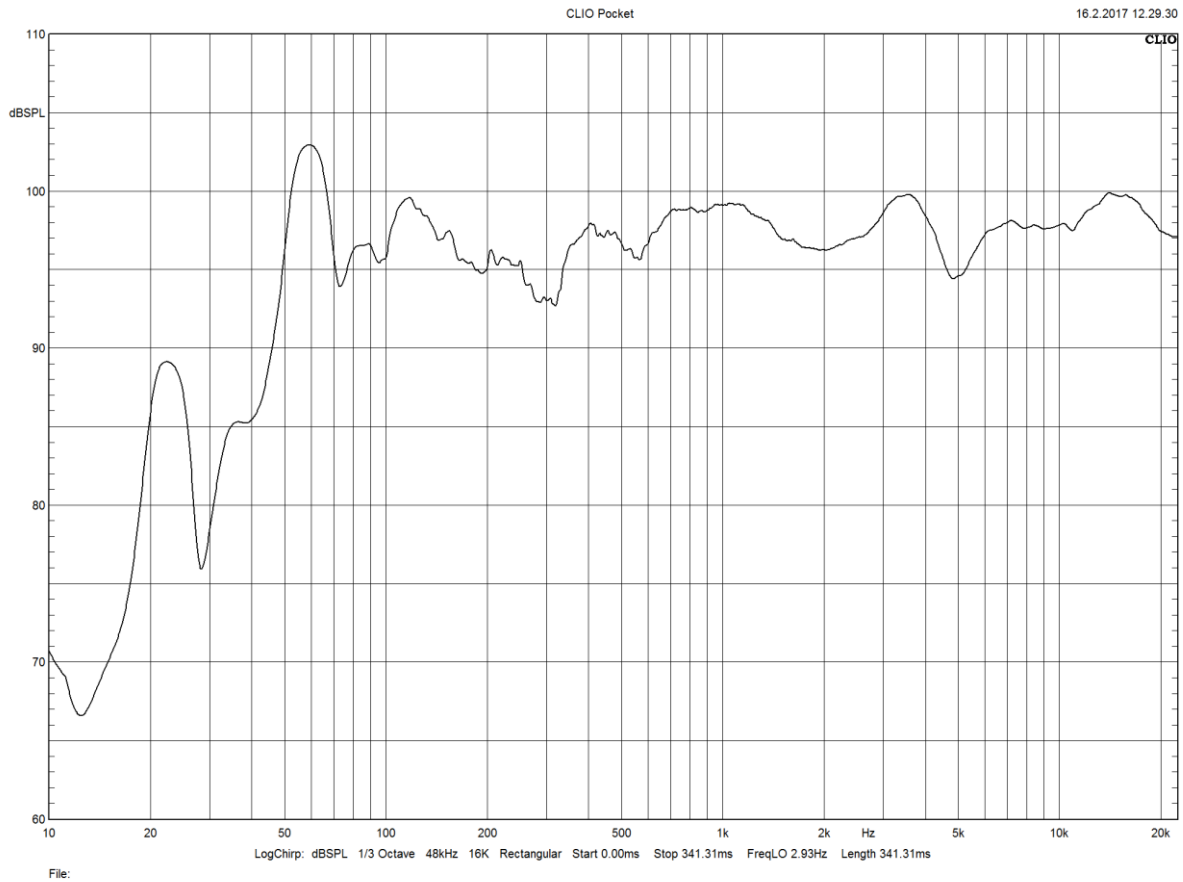
Pokud jste příznivci hodně energického, hodně pevného a hodně úderného, soustředěného zvuku, pak SN 570 budou vaším šálkem kávy. Jejich přímota a koncertní "nadživotnost" výtečně protlačila i živou "Dig, Lazarus, Dig!!!" ze stejnojmenné desky Nicka Cavea (2008 | Mute | CDSTUMM277), jakkoliv na druhou stranu upřímnost celého řetězce nedá zapomenout ani na poněkud nepříjemně nahané syntezátory a celkově až trochu hrubé ladění skladby, které prostě při vyšší hlasitosti s neodbytnou upřímností píchá v uších.

Fischer & Fischer SN 570 jsou imponující reprosoustavy - jednak svou stavbou a mohutností, jednak svým velkým, super energickým, přímým a jasným, věrným zvukem. Mají parádní dynamiku, detail a vůbec - jsou to prostě již naprosto dospělé reprosoustavy. Mají svá ale jako nutnost hrát je v dostatečně velkém prostoru nebo na skutečně špičkové elektronice, abyste otevřeli jejich potenciál, úplně každého asi nebude sedět i to, že jsou poměrně přísnými arbitry kvality nahrávek a mizernou nahrávkou 1:1 přehrají mizerně, zatímco špičkovou špičkově, ale ono by to tak koneckonců u věrné reprodukce být mělo. Pokud však chcete až "live", koncertní dojem v domácím prostředí, Fischer & Fischer SN 570 jsou k takové roli svou úderností a silou jako stvořené!

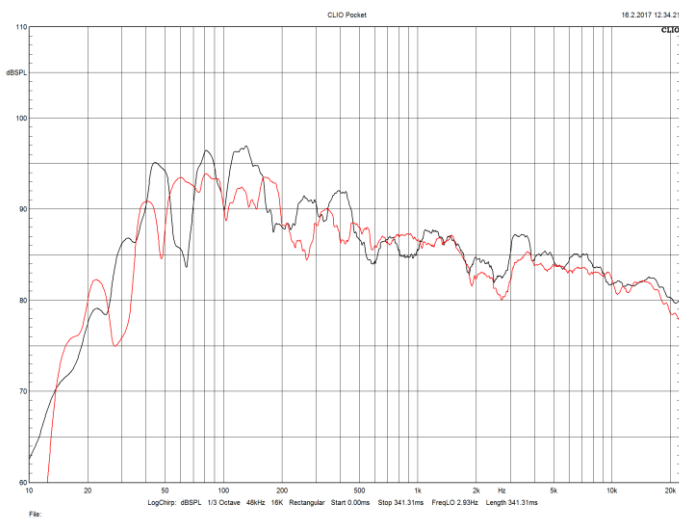
MĚŘENÍ - FREKVENČNÍ ODEZVA + IMPEDANCE

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo ze vzdálenosti 1 m v ose vysokotónového měničem a to v uzavřeném semireverberantním prostoru s podlahovou plochou cca 40 metrů čtverečních, menším

zatlumením, bez rozsáhlých akustických úprav. Měření lze pokládat za 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 - 200 Hz je vidět vliv akustiky místnosti. Měřeno bylo pomocí software Clio Pocket a kalibrovaného mikrofону, reprosoustavy byly umístěny v poslechové pozici.

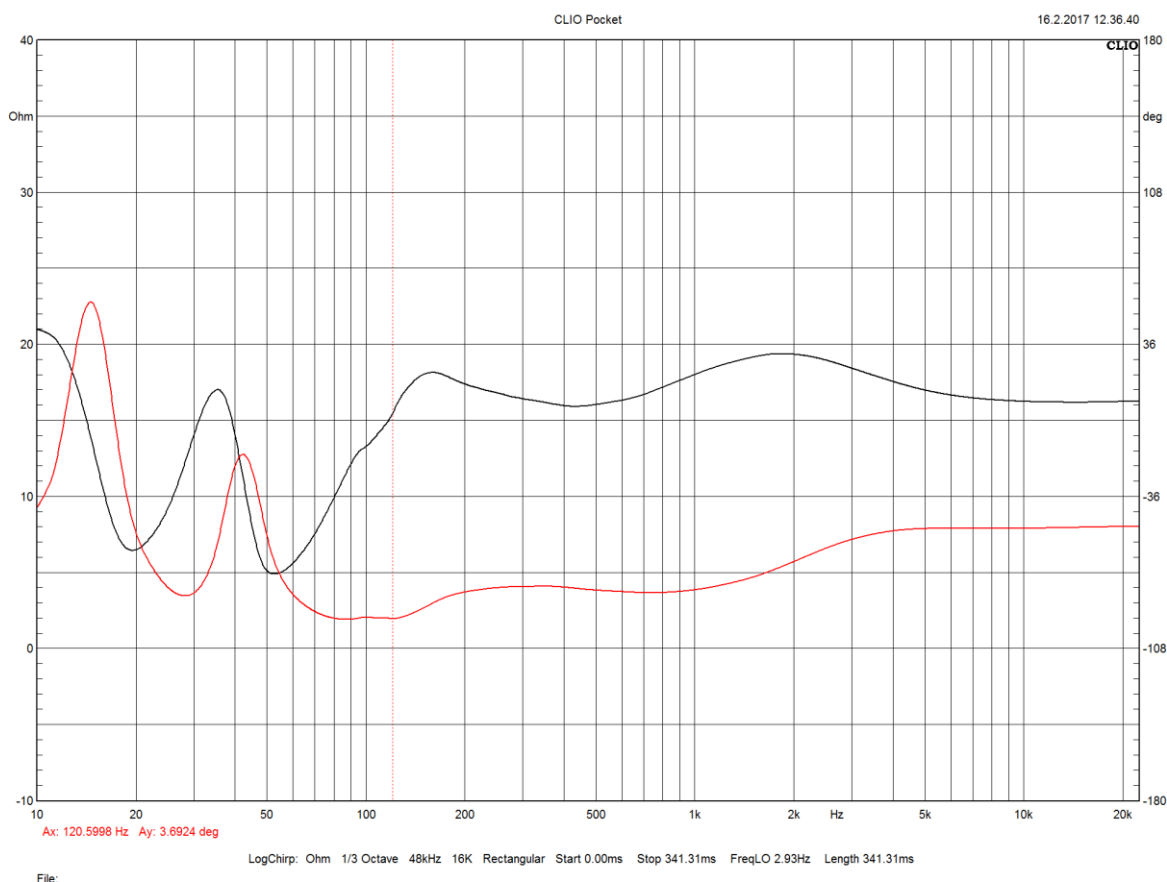

Do naměřených hodnot se hodně podepisuje celkem "holá" poslechová místnost, zejména pak peak na 60 Hz je rozhodně produktem prostoru, podobně jako propady na 28 Hz, 300 Hz a 5 000 Hz. Ani tak nejsou SN 570 nicméně nijak perfekcionistaicky vyrovnané, cílem tu není rovná křivka. Prvotní nástup s poklesem -10 dB je znát někde od 25 Hz, po zřetelném propadu kolem 30 Hz nastupují do reálné reprodukce reprosoustavy zase kolem 40 Hz.

Druhé měření jsme pro zajímavost realizovali z poslechového místa a je to celkem dobrá (a naprosto běžná) ilustrace toho, jak se mění charakteristika "referenční" a "reálná", tj. z jednoho metru a ze zhruba 3 metrů, odkud se poslouchalo.

Hodnoty naměřené na poslechovém místě (červená levý kanál, černá pravý kanál) ukazují, že SN 570 mají opravdu štědré množství basu a že páskový vysokotónový měnič je tak na hranici toho, kam reálně "dohraje". Menší odstup pravého sloupku od boční stěny vede k plynulejšímu nástupu, ale také k několika peakům.

Nad hranicí 100 Hz je impedance a fáze velmi harmonická a reprosoustavy nebudou představovat smrtelnou zátěž, byť dotek až ke 2 ohm mezi 60 a 200 Hz bude vyžadovat zesilovač stabilní, s relativně vysokým výstupním proudem. Pod hranicí 50 Hz se pak ukazuje, že basové měniče jsou hodně "žravé" i to, že výrobce se snaží z nich tlačit frekvence až trochu "silou". Obecně pak lze říct, že SN 570 nejsou reprosoustavy pro integrované zesilovače nebo jakkoliv problematickou elektroniku.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ [$< 20\text{m}^2$] [\times] | STŘEDNÍ [$> 20\text{m}^2 / < 40\text{m}^2$] [\checkmark] | VELKÁ ($> 40\text{m}^2$) [\checkmark]

cca Kč 558 360,- - přírodní břidlice

cca Kč 620 730,- - lakovaný povrch

KLADY

+ už mizí pocity mechaničnosti a zůstává lehkost

+ až koncertně živý, energický zvuk

+ výtečný, super přesný bas

+ konkrétnost a síla

+ dynamika

ZÁPORY

- nic zásadního s ohledem na cenu

PRODÁVÁ: IBD Czech | www.ibd-czech.cz

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina